

РЕШЕНИЕ

№ 1634

гр. Бургас, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА
ВЪЛКОВА**

при участието на секретаря **ИРИНА Т. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА ВЪЛКОВА**
Гражданско дело № 20222120107320 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод предявената от К. И. П. против Община Бургас и допълнително уточнена искова молба, с която се моли да бъде осъден ответника да заплати на ищцата сумата от 15 088,42 лв., от които 15 000 лв. - обезщетение за претърпяните от нея неимуществени вреди – значителни болки и страдания, затруднение при обслужването, нарушен комфорт, трудно движение и обезобразяване на лицето, настъпили в резултат на падане на ищцата при преминаване през междублоковото пространство източно от бл. 76 в ж.к. „Лазур“, гр. Бургас, поради попадане на крака ѝ в неравност около намираща се там шахта, довело до счупване на дистална част на ляв радиус, отоци, охлузвания и кръвонасядания по лицето и крайниците, и 88,42 лв. - обезщетение за претърпяните от ищцата имуществени вреди, настъпили в резултат на гореописаното събитие, изразяващи се в разходи за прегледи и консумативи, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увреждането до окончателното ѝ изплащане, както и направените разноски по делото. Ищцата твърди, че на *** г. около обяд е излязла от дома си в бл. 76 на ж.к. „Лазур“ и преминавайки по пътеката от североизточната страна на блока, кракът ѝ е попаднал в неравност, тя е загубила равновесие и е паднала на дланите и главата си, като при удара са ѝ настъпили горепосочените увреждания. Твърди също така, че е била хоспитализирана в УМБАЛ-Бургас, била ѝ е поставена шина – гипсова имобилизация на лявата китка и временно е била неработоспособна, като получените от нея травми са били съпроводени със значителни болки, страдания, затруднение при обслужването, нарушен комфорт, трудно движение и обезобразяване на лицето. Заявява, че настилка на междублоковото пространство е осеяна с дупки и неравности, като отговорност за поддържането, стопанисването и обезопасяването

носи Община Бургас. Поради това ищцата счита, че причина за инцидента и последвалата от него травма е бездействието на ответника по предприемане на необходимите действия по укрепване и поддържане на настилната на процесното място. В съдебно заседание ищцата се явява лично и с процесуален представител, поддържа иска, ангажирани са доказателства.

Така предявените искове са с правно основание чл. 49 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, като същите са допустими.

В законоустановения срок по делото е постъпил отговор от Община Бургас, като допълнително е депозиран и отговор по допълнителната молба на ищцата. Ответникът е оспорил исковете по основание и по размер, като счита, че не е отговорен за настъпилите вредоносни последици, поради липса на причинно-следствена връзка между вредоносният резултат и негово противоправно бездействие. Твърди се, че вината за настъпването на вредите е изцяло на ответницата, евентуално е налице съпричиняване в размер над 90 %, тъй като общината е спазвала наличния норматив за полагане на подходящи за нормално придвижване на пешеходци улични и тротоарни настилки, като тротоарните плочки в района, където се твърди, че е настъпил инцидентът, са равни, гладки и с ненарушена цялост. Твърди се също така, че падането на ищцата е в резултат на това, че тя не е положила дължимата грижа и внимание при придвижване, както и от поредица нейни неправилни избори. Заявено е също така, че размерът на претендираното обезщетение за неимуществени вреди е прекомерен. На следващо място се твърди, че с договор от 28.05.2019 г. Община Бургас е възложила на „ПЪТСТРОЙ БУРГАС“ ЕООД (с правопреемник „ПЪТСТРОЙ ВДХ“ ЕАД) обществена поръчка с предмет „Извършване на дейности по строителство, основен ремонт, рехабилитация и текущо поддържане на улици, общинските пътища с техните съоръжения на територията на Община Бургас, в частта по обособена позиция 6 „Зора“, включваща района, в който се твърди, че е настъпил инцидентът, с оглед на което ответникът счита, че ако се установи наличие на причинно-следствена връзка между настъпилия инцидент и причинените вреди, то същите са в резултат от неизпълнение на поетите от дружеството-изпълнител задължения по договора и са изцяло в негова тежест. Моли се исковете против Община Бургас да бъдат отхвърлени изцяло и на ответника да бъдат присъдени направените разноски по делото.

По искане на ответника като трето лице-помагач на негова страна е конституирано „ПЪТСТРОЙ ВДХ“ ЕАД, като Община Бургас е предявила и обратен иск против него, като моли в случай, че предявените от К. И. П. против Община Бургас искове бъдат уважени, да бъде осъдено „ПЪТСТРОЙ ВДХ“ ЕАД да заплати на Община Бургас, след изпълнение на постановеното осъдително решение от нейна страна, сумата от 15 000 лв., представляваща платено обезщетение за неимуществени вреди и сумата от 88,42 лв. - платено обезщетение за имуществени вреди, законната лихва, считано от предявяването на исквата молба до окончателното ѝ изплащане, присъдените в полза на К. И. П. съдебно-деловодни разноски, както и направените от Община Бургас разноски по делото.

В съдебно заседание се явява процесуален представител на Община Бургас, който поддържа отговора по основния иск, както и обратния иск, ангажирани са доказателства.

Така предявените обратни искове са с правни основания чл. 78 и чл. 86 от ЗЗД, като същите са допустими.

Ответникът по обратния иск - „ПЪТСТРОЙ ВДХ“ ЕАД - не е подал писмен отговор, не е изразил становище по главния и по обратния иск, не е представил доказателства, не е направил доказателствени искания. Същият не изпраща процесуален представител в съдебно заседание.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и разпоредбите на закона, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от приложеното по делото съдебномедицинско удостоверение № 81/2022 г., на 27.07.2022 г. е бил извършен преглед на К. И. П. по нейно желание, като тя е съобщила, че на *** г., около 14,00 ч., излизайки от жилището си е паднала на неравен терен – пътека водеща към паркинг. При прегледа е било установено следното: разкъсна рана на дясната вежда с размери 1,5 см на 6 мм, обработена хир. в спешен център – Бургас; клепачите на дясно око са били синкаво-мораво кръвонаседнали и силно оточни с наличие на червеникав кръвоизлив по конюнктивата на окото; по вътрешната повърхност на дясна предлакетница на площ 22 см х 7 см мораво-червеникаво кръвонасядане; двете колена са били оточни и с наличие на охлузвания с кръгловата форма и диаметър около 5 см с корици на нивото на кожата; по коленете ѝ е имало синкаво-морави кръвонасядания с размер 7 см х 4 см. Посочено е, че е възможно горните увреждания да са били получени по време и начин, както е съобщено – при падане на неравен терен, като същите са довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Установено било също така счупване на долния край на лъчева кост в ляво, значителен оток в дисталната трета на лява предмишница, палпаторна болка дифузно върху дистален радиус ляв, ограничени активни и пасивни движения, като е била поставена имобилизация за 30 дни с гипсова шина. Счупването е довело до трайно затруднение движението на ляв горен крайник за срок от около 2-4 месеца при обичаен ход на оздравителния процес. Десният горен крайник също е бил палпаторно болезнен – в областта на десен радиус и лакътна става, като са били запазени в пълен обем движенията на дясна гривнена и лакътна става.

Представен е и лист за преглед на пациент в КДБ/СО на УМБАЛ-Бургас, съгласно който на *** г. в 14,29 ч. ищцата е била приета в спешно отделение, като е съобщила, че е паднала от собствен ръст и е ударила лява и дясна длан и глава. Описани са част от горепосочените увреждания, а именно уврежданията на горните крайници, но не са описани увреждания по лицето. Поставена ѝ е била диагноза „Счупване на долния край на лъчева кост“, придружаващо заболяване „Контузия на лакътя“, с анамнеза: травма на двете гривнени стави и десен лакът от *** г., обработена в спешен кабинет – поставена гипсова имобилизация на лява китка.

Представено е и копие на амбулаторен лист от извършен на 25.07.2022 г. преглед на ищцата в Очен медицински център „Очна клиника Д-р Хубанов“, в който е посочено, че ищцата е съобщила, че е ударила веждата си при падане на *** г., а на 24.07.2022 г. се е появило зачервяване в окото ѝ. При прегледа са били установени рана на горен клепач и на веждата, хематоми и лек оток по клепачите, най-вече на горен, субконюнктивална хеморагия долу и темпорално. Не са били установени увреждания на зеницата и на зрителния нерв.

Ищцата е представила фискални бонове, удостоверяващи извършени разходи за медицински услуги и за закупени медикаменти и консумативи през периода 25.07.2022 г. – 10.08.2022 г. на обща стойност 88,42 лв.

По делото е изготвена съдебно-медицинска експертиза, в заключението по която е посочено, че е възможно горепосочените увреждания (включително травмите по главата, за които няма данни да са били констатирани при извършения ѝ преглед в спешния кабинет непосредствено след травмата) да са получени вследствие на падане от собствен ръст върху твърд терен. Посочено е също така, че възстановяването на ищцата от получената фрактура не би следвало да продължи повече от 30 дни, както и че обичайният срок за възстановяване от причинените ѝ травми на главата също е около 1 месец.

Изготвена е и съдебно-техническа експертиза, съгласно която към 22.06.2023 г. (датата на извършения от вещото лице оглед) на мястото на настъпването на инцидента, което е било посочено от самата ищца в присъствие на представител на ответника, настилка е била изградена от два различни вида бетонни плочки, а фугите между плочките са били обрасли с растителност. На точното място на настъпване на инцидента е установено пропадане на бетонните плочки около шахта, като пропадането е било с дълбочина 10 - 12

см. под нивото на капака на шахтата, равността на настилната е нарушена, образували са се дълбоки улеи от пропадането на два реда съседни плочки по дължина до съседната шахта в близост до чл. 75. Според вещото лице, от наличната по делото документация и приложения снимков материал може да се направи извода, че състоянието на настилната е било същото и по време на инцидента, като най-вероятната причина за настъпване на такъв вид пропадане на настилната, е недобре уплътнен траншеен изкоп при полагане (смяна) на тръба между двете шахти. В съдебно заседание вещото лице е посочило, че не е открило информация какво е предназначението на мястото на настъпване на инцидента – дали е отредено за зелена площ или за пешеходна зона, но тъй като капакът на шахтата е на нивото на пътеката, а не е издигнат над земята, според вещото лице би следвало зоната да е пешеходна, на който извод навежда и обстоятелството, че има стълбище, водещо към тази пътека. Според вещото лице, от бл. 76 до паркинга, към който е вървяла ищцата, може да се стигне и по други два маршрута, единият от които е с изграден нов тротоар. Вещото лице е заявило също така, че целият участък, в който е настъпил инцидентът, е покрит с два различни вида бетонни плочки с различен размер, но те не са поставени хаотично, а са наредени на участъци, като различните по размер плочки са поставени на отделни квадрати. Вещото лице е посочило, че и друг път е срещало в практиката си подобно изпълнение с различен вид плочки в един участък, но не може да каже кой го е изпълнил.

По делото са разпитани свидетелите В. Д. (без родство) и Г. П. (майка на ищцата).

Св. Дончев заявява, че познава ищцата от 10 години и са близки приятели. Твърди, че на *** г. е чакал ищцата с автомобила си на паркинга зад бл. 76 в ж.к. „Лазур“, за да ходят на плаж. Видял я да върви от входа на блока към паркинга, като на няколко метра от него тя се спънала и паднала. Свидетелят отишъл при нея и видял, че ищцата била разкъравена, плачела и казала, че я болят силно и двете ръце, след което свидетелят я завел в спешното отделение. Там гипсирали едната ѝ ръка, а за друга ръка ѝ предписали лечение, тъй като била силно натъртена. Ищцата имала и голяма аркада на веждата и през следващите дни там се развила голяма синина. След това свидетелят върнал ищцата в дома ѝ. Свидетелят заявява, че процесният инцидент е довел до физически и психически дискомфорт за ищцата, тъй като тя един месец е била с гипсирана ръка и това не ѝ позволявало да извършва никаква активност. В първите седмици отокът на лицето ѝ бил силен и нарушавал външния ѝ вид, което допълнително я карало да се чувства зле. Поне две седмици ищцата не излизала от дома си и била в депресивно състояние, тъй като по това време трябвало да бъде в отпуск и пропуснала почивката си. Според свидетеля, мястото на настъпване на инцидента представлява алея, водеща от блока на ищцата до паркинга зад него, която е с известен наклон и със стъпала. Настилната по алеята е нарушена и на много места е хлътнала, като поради хлътването една шахта е значително по-висока от настилната – около 20 см над нея, което е допълнителна неравност. Твърди, че ищцата е паднала точно до тази шахта, като не му е казала дали се е спънала в самата шахта или в плочките около нея, но е посочила, че причина за падането ѝ е било спъване на тази пътека.

Св. П. твърди, че е разбрала за инцидента с дъщеря ѝ от *** г. два часа след него, като тогава ищцата вече била с гипсирана ръка, окото ѝ било зачервено и с превръзка, а с другата си ръка не можела да държи нищо. В първите няколко дни след инцидента свидетелката обслужвала ищцата, тъй като дясната ѝ ръка била обездвижена от болка – хранела я, придружавала я в тоалетната и в банята за къпане. В началото болките на ищцата били много силни и поне една седмица тя била на силни обезболяващи лекарства, а след това поне половин месец пиела по-слаби обезболяващи. Почти през целия м. август ищцата не излизала от къщи, тъй като се притеснявала, че е със счупена ръка и с насинено око, поради което се провалили както празнуването на рождения ѝ ден на 10.08, така и целия ѝ отпуск и очакваната почивка. Ищцата ходела на контролни прегледи при ортопед, а свидетелката я завела и на очен лекар, тъй като окото ѝ било налято с кръв. След изтичането на отпуска ѝ по болест, ищцата се върнала в гр. София и около два месеца ходела на

физиотерапия, като едва след това се възстановили движенията на лявата ѝ ръка. След връщането ѝ на работа ищцата все още изпитвала болки и около три месеца не можела да изпъва нацяло дясната си ръка и да я движи нормално. След инцидента ищцата прекарала около месец и половина затворена в къщи, плачела, била депресирана, понапълняла. Според свидетелката, ищцата все още продължава да си пази ръката и да не вдига тежко, а миналия месец казала, че пак я боли дясната ръка и била подута под китката.

Видно от приложената към отговора на ответника извадка от действащия ЗРП на ж.к. „Лазур“, гр. Бургас, мястото, на което е настъпил инцидента, попада в междублоково пространство, а предназначението на целия парцел е „За кооп. жил. строителство“.

По делото е представен Договор от 28.05.2019 г., сключен между Община Бургас (възложител) и „ПЪТСТРОЙ БУРГАС“ ЕООД (изпълнител), с който общината е възложила на дружеството за период от 4 години да извършва дейности по строителство, основен ремонт, рехабилитация и текущо поддържане на улиците, общинските пътища и техните съоръжения на територията на Община Бургас в частта по обособена позиция № 6 „Зора“, а именно: пътни платна за главно движение, разделителни ивици между платната за главно движение, платна за местно движение (локални платна), разделителни ивици между платната за главното и местното движение, велосипедни алеи и тротоари, и общинските пътища с техните съоръжения, съгласно Ценово предложение на изпълнителя (Приложение № 4) и Техническо предложение на изпълнителя (Приложение № 3). В чл. 17, т. 1 на договора е предвидено задължение за възложителя да възлага писмено на изпълнителя, чрез възлагателно писмо, дейностите и СМР-тата, които да бъдат извършени, а съгласно т. 2 при необходимост от незабавно възлагане на неотложни и аварийни дейности и СМР (дейности по отстраняване на всички източници, създаващи повишен риск за всички участници движението и всяко препятствие на пътя по смисъла на пар. 6, т. 37 от ДР на ЗДвП, което е от характер и/или е в състояние да предизвика вреди), тяхното извършване се възлага на изпълнителя по ел. поща, без да е необходимо изпращане на възлагателно писмо. От своя страна изпълнителят се е задължил да извършва качествено възложените му работи.

От търговския регистър е видно, че понастоящем търговецът „ПЪТСТРОЙ БУРГАС“ ЕООД е заличен, като негов правопреемник е „ПЪТСТРОЙ ВДХ“ ЕАД.

При така събраните доказателства съдът намира, че предявеният главен иск е частично основателен по следните съображения:

Доказа се по делото, че на *** г. ищцата П. е паднала в междублоково пространство (между бл. 75 и бл. 76) в ж.к. „Лазур“, гр. Бургас, при което е получила множество травми – счупване на долния край на лъчева кост на лявата ѝ ръка, навяхване на дясната ръка (без счупване), отоци, охлузвания и кръвонасядания по лицето и по тялото. Съдът намира, че от събраните по делото свидетелски показания може да се направи извод, че и нараняванията по лицето на ищцата, включително разкъсната рана на дясната ѝ вежда, както и кръвонасяданията и отоците около дясното ѝ око, също са настъпили при горепосоченото падане, макар да не са били описани в издадения непосредствено след инцидента лист за преглед на пациент в КДБ/СО на УМБАЛ-Бургас, тъй като и двамата свидетели заявиха, че ищцата е имала такива увреждания веднага след падането, поради което непосочването им в листа за прием вероятно се дължи на пропуск на съставителя на документа, от което ищцата не следва да търпи негативни последствия. Освен това и в съдебно-медицинската експертиза е посочено, че е възможно травмите по главата на ищцата да са били получени вследствие на падане от собствения ѝ ръст върху твърд терен, т.е. по посочения от нея начин.

По делото не се спори, че горепосоченият инцидент с ищцата е настъпил в имот – общинска собственост, поради което на осн. чл. 11, ал. 1 от ЗОС именно Община Бургас е длъжна да управлява и стопанисва този имот в интерес на населението и с грижата на добър

стопанин, както и да го поддържа в изправност, включително да възлага на свои служители или чрез договор на трети лица извършването на дейности във връзка с управлението и стопанисването на имота.

Установи се, че ищцата е паднала в част от общинския имот, която е била покрита с неравна настилка от различни по вид и големина бетонни плочки, като е имало и шахта, около която положената настилка е била пропаднала около 20 см.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че не следва да се ангажира деликтната му отговорност, поради факта, че въпросният участък не е тротоарно пространство и не е предназначено за преминаване на пешеходци, т.е. ищцата съзнателно е поела риска да се случи инцидент, минавайки оттам. Видно е от съдебно-техническата експертиза, че този участък има характеристиките на пешеходна зона, тъй като капациите на шахтите са на земното ниво, а не са повдигнати над земята (както е в зелените площи), покрито е с бетонни плочки, макар и различни по вид, а освен това до това пространство се стига чрез стълбище, което несъмнено сочи, че е предназначено за преминаването на пешеходци, а не за озеленяване или други благоустроителни дейности. Ето защо съдът намира, че именно Община Бургас е следвало да положи необходимите грижи и чрез свои служители, или чрез възлагане на трети лица, да извърши необходимите дейности по поддържане на това пространство в изправно състояние, което в случая не е сторено и именно това е довело до настъпване на вредите, за които ищцата претендира обезщетение.

Съдът намира, че е налице и причинно-следствена връзка между противоправното деяние на ответника и уврежданията на ищцата, тъй като не се доказва наличието на други фактори, които да са станали причина за настъпването на вредите или да прекъсват пряката връзка между деянието и вредите.

Според съда в случая не е налице съпричиняване на вредите от страна на ищцата, тъй като не се доказва тя да е допринесла със свои действия или бездействия за тяхното настъпване. В тази връзка следва да се посочи, че по делото не се твърди и не се установи да е имало каквито и да било предупредителни табели или знаци за наличните неравности на терена, нито достъпът до него да е бил ограничен по някакъв начин от собственика на имота Община Бургас. Поради това съдът намира, че минавайки оттам, ищцата не е допуснала никакво нарушение, нито е била длъжна да използва някой от другите налични маршрути, чрез които е можела да стигне до паркинга, към който е вървяла, т.е. изборът ѝ да премине през този участък, при липсата на каквито и да било забрани за това или предупреждения за налични опасности, не е допринесъл пряко за настъпване на вредите.

При горните данни следва да се приеме, че искът е доказан по своето основание.

По отношение на размера:

В частта относно претендираните имуществени вреди, съдът намира, че искът е основателен и доказан в пълния му размер, тъй като по делото са представени писмени доказателства за извършени от ищцата в периода непосредствено след процесния инцидент разходи за медицински услуги, лекарства и консумативи в общ размер от 88,42 лв., като

липсват твърдения и доказателства, които да сочат, че тези разходи са свързани с други увреждания на ищцата, а не с настъпилите такива в резултат на процесния инцидент. С оглед на това съдът намира, че в тази му част искът следва да бъде уважен изцяло.

По отношение на обезщетението за неимуществени вреди, чийто размер на осн. чл. 52 от ЗЗД следва да се определи по справедливост, съдът намира, че на ищцата следва да бъде присъдено обезщетение в размер на 5 000 лв., което е адекватно на претърпяните от нея неимуществени вреди (при съобразяване на техния характер, интензитет и продължителност), изразяващи се както във физически болки и страдания, настъпили в резултат на травмите, едната от които е с характера на средна телесна повреда, а именно фрактурата на лявата ѝ ръка, така и в психически страдания, причинени от невъзможността ѝ да се обслужва сама, от провалянето на летния ѝ отпуск и празнуването на рождения ѝ ден, от притесненията ѝ да излиза извън дома си и да общува с хора, поради получените при инцидента охлузвания и кръвонасядания по лицето и по тялото ѝ, от изпадането на ищцата в депресивно състояние в резултат на всичко горепосочено. С оглед на това съдът намира, че искът за неимуществени вреди следва да бъде уважен до размера от 5 000 лв., а в останалата му част до предявения размер от 15 000 лв. следва да бъде отхвърлен.

Предвид липсата на извършено от ответника доброволно плащане на дължимите обезщетения, на осн. чл. 86, вр. чл. 84 от ЗЗД на ищцата следва да бъде присъдено и обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва върху главниците, считано от датата на увреждането до окончателното ѝ изплащане.

Предвид частичното уважаване на предявените искове и на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът Община Бургас следва да заплати на ищцата и сумата от 795,89 лв., представляваща част от направените от нея разноски по делото съответна на уважената част от исковете.

На осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК ищцата следва да заплати на Община Бургас съдебно-деловодни разноски в размер на 66 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено съразмерно с отхвърлената част от иска.

Предвид частичното уважаване на предявените против Община Бургас искове, следва да бъде разгледан предявеният от ответника обратен иск в частите, в които главните искове са уважени, като съдът намира следното:

Видно от приложения Договор от 28.05.2019 г., сключен между Община Бургас (възложител) и „ПЪТСТРОЙ БУРГАС“ ЕООД (изпълнител), чийто правопреемник е „ПЪТСТРОЙ ВДХ“ ЕАД, на изпълнителя е било възложено извършването на дейности по строителство, основен ремонт, рехабилитация и текущо поддържане на улиците, общинските пътища и техните съоръжения на територията на Община Бургас в частта по обособена позиция № 6 „Зора“, а именно: пътни платна за главно движение, разделителни ивици между платната за главно движение, платна за местно движение (локални платна), разделителни ивици между платната за главното и местното движение, велосипедни алеи и тротоари, и общинските пътища с техните съоръжения.

В случая обаче процесният инцидент с ищцата не е настъпил на нито едно от горепосочените места, ремонтът и поддържането на които са били възложени на ответника по обратния иск, а е настъпил в междублоково пространство, което е извън обхвата на горепосочения договор. Поради това съдът намира за недоказано твърдението на Община Бургас, че е налице допуснато от ответника по обратния иск неизпълнение на негови договорни задължения по горесцитирания договор, в резултат на което е настъпил инцидентът с ищцата, което води до извода за недоказаност и неоснователност на обратния

иск и налага неговото отхвърляне.

Мотивиран от гореизложеното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Бургас, с адрес ***, представлявана от кмета Д. Н. Н., да заплати на К. И. П., ЕГН *****, от гр. Б. ***, сумата от 5 000 лв. (пет хиляди лв.), представляваща обезщетение за претърпяните от нея неимуществени вреди – болки и страдания, затруднение при обслужването, нарушен комфорт, трудно движение и обезобразяване на лицето, настъпили в резултат на падане на ищцата на *** г. при преминаването ѝ през междублоково пространство източно от бл. 76 в ж.к. „Лазур“, гр. Бургас, сумата от 88,42 лв. (осемдесет и осем лв. и четиридесет и две ст.) - обезщетение за претърпяните от ищцата имуществени вреди, настъпили в резултат на гореописаното събитие, ведно със законната лихва върху главниците, считано от *** г. до окончателното им изплащане, както и сумата от 795,89 лв. (седемстотин деветдесет и пет лв. и осемдесет и девет ст.), представляваща част от направените от ищцата съдебно-деловодни разноски, като в частта над уважения размер от 5 000 лв. до предявения размер от 15 000,00 лв. (петнадесет хиляди лв.) **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди.

Присъдените суми могат да бъдат платени по следната банкова сметка:

IBAN: ***,

Титуляр: И. Л. Н..

ОСЪЖДА К. И. П., ЕГН *****, от гр. Б. ***, да заплати на Община Бургас, с адрес ***, представлявана от кмета Д. Н. Н., съдебно-деловодни разноски в размер на 66,00 лв. (шестдесет и шест лв.).

ОТХВЪРЛЯ предявения обратен иск на Община Бургас, с адрес ***, против „ПЪТСТРОЙ ВДХ“ ЕАД, ЕИК: ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ***, за осъждане на „ПЪТСТРОЙ ВДХ“ ЕАД, при условие, че предявените от К. И. П. против Община Бургас искове бъдат уважени, да заплати на Община Бургас, след изпълнение на постановеното осъдително решение от нейна страна, сумата от 5 088,42 лв. (пет хиляди осемдесет и осем лв. и четиридесет и две ст.), представляваща обезщетение за вреди от неизпълнение на сключен между страните договор от 28.05.2019 г., равняващо се на присъдените в полза на К. И. П. обезщетения за неимуществени и имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от предявяването на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, присъдените в полза на К. И. П. съдебно-деловодни разноски, както и направените от Община Бургас разноски по делото.

Решението е постановено при участието на „ПЪТСТРОЙ ВДХ“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ***, като трето лице-помагач на страната на ответника Община Бургас.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Бургас в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____